

Bc. Tomáš Kodet:

Křižovatka mimo úroveň

Posudek vedoucího práce

Název odevzdané práce je možné vyložit několika způsoby... což ukazuje širší souvislosti celého diplomu. Práce pana Kodeta začala dlouhými diskusemi o tom, jaký je rozdíl mezi módními přístupy k utváření města, kde končí aktivismus a kde začíná odpovědná práce architekta, který nakládá s veřejnými prostředky.

Tuto poznámku považuji za důležitou, protože celou práci poznamenala a nasměřovala. Móda nám totiž dnes říká, někde dokonce diktuje, že když někde něco krásně vydláždíme, když omezíme provoz „nenáviděné“ dopravy, vysázíme mnoho „zeleně“ a především vše uděláme dostupné pro cyklisty, udělali jsme obecně dobře. Většinou ale opak bývá pravdou. Bylo utraceno mnoho milionů z veřejných prostředků, provoz města se zhoršil a plochy zůstaly prázdné – taková je dnes situace.

Na tomto místě je nutné pochválit diplomanta proto, že některé závěry z těchto diskusí zahrnul do své závěrečné práce.

Pan Kodet na počátku diplomního semináře přišel s přáním zmapovat mimoúrovňové křižovatky v Praze s tím, že by se následně, jako diplomní projekt pokusil jednu z nich „začlenit do struktury města“. Diplomní seminář, je zpracovaný skvěle a katalog je poučný. Důležité je i zjištění, že počet mimoúrovňových křižovatek je konečný a na metropoli velikosti Prahy je v podstatě nízký.

Na počátku diplomního semestru byla vybrána a zadána křižovatka 7019 na Pelc-Tyrolce. Pan Kodet byl na začátku práce překvapen, že se v podstatě musí jednat o úlohu urbanistickou, tedy práci v širším území. Dlouho se v širších vztazích ztrácel a neustále sklouzával ke zcela nepodstatným detailům. Postupně vytvořil „objezd“ křižovatky a s ním pak pracoval až do výsledného návrhu. Dlouho trvalo, než se z obyčejného objezdu stal výrazný znak, pojímaný jako architektonické řešení – přesný levitující kruh. S tím souvisela i struktura zástavby celého území a napojení na ni. Pan Kodet zpracoval velké množství variant, přesto to pořád nebylo ono. Dlouho trvalo, než připustil, že bloky v tomto místě nemají opodstatnění. Modernistická struktura postupně zvítězila. Výsledek je ucelený a princip propojení kampusu s řekou a Holešovicemi je zřetelný. Mírně natočené pravoúhlé rastry Karla Pragera (ať již chtěné, nebo náhodné) a osa historické stopy ulice Povltavské byly, bohužel, narušeny dalším neorganickým natáčením nových budov. Minimalismus takových jemných nuancí prostě není pro každého. Proto je zřejmé, že na návrhu by bylo ještě mnoho práce, aby se mohl zařadit mezi ikonické návrhy. Ústřední věže křižovatky mohly (měly) být vyšší, možná neutrálně kulaté... Ale to nechme dalším stupňům projektové dokumentace, nebo dalšímu akademickému návrhu.

Ostatně je otázkou, zda máme od diplomního projektu očekávat, že se stane ikonickým, to se asi podaří málokomu.

Doporučuji přijetí projektu Tomáše Kodeta k obhajobě, a navrhuji známku C.

prof. Ing. arch. Roman Koucký